

איסור רטרואקטיביות

סעיף 6 קובע כי הקלה לא תחול רטרואקטיבית בעבירות שהזמן גרמן.

פרשנות בפלילים

לפי **סעיף 34כא** לחוק העונשין כאשר ניתן לפרש דין מספר פירושים, יחול הפירוש המקל עם הנאשם.

פס"ד אלבה : מהו "דבר" ?

דעת הרוב : "דבר" הוא דבר בעל תוכן גזעני. האיזון בין חופש הביטוי לבין האינטרס הציבורי צריך להיות מושג ע"י צמצום העבירה למקרים בהם יש סכנה ממשית לפגיעה באינטרס הציבורי [מניעת אלימות ושלום הציבור]

דעת מיעוט : "דבר" הוא כל דבר, יהיה תוכנו אשר יהיה. האיזון מעוגן בחוק בשתי צורות :

A. ע"י מבנה העבירה [**סעיף 144ב**] שדורשת יסוד נפשי מיוחד.

B. ע"י איזונים חיצוניים בחוק כגון **סעיף 34זיז** [זוטי דברים] ו**סעיף 144ה** [הסכמת היועמ"ש להגשת כת"א]

דנ"פ כהנא

המונח "שיש בו כדי"		המונח "להמריד"	
1. יש מבחן הסתברותי 2. ודאות קרובה. ביישום – הרשעה	אור, לוין	הערך המוגן לא מוגבל לשמירה על מבנה המשטר. הערך המוגן הנוסף הוא בס' 136(4) והוא לכידות חברתית.	אור, דורנר, מצא, קדמי, לוין
1. יש מבחן הסתברותי. 2. האפשרות הסבירה/ממשית לאור צמצום העבירה. ודאות קרובה לאור דעת הרוב בעניין הגדרת ההמרדה. ביישום – זיכוי	ברק, טירקל	הערך המוגן מוגבל לשמירה על מבנה המשטר ויציבותו.	ברק, טירקל
אין מבחן הסתברותי	מצא,		

	דורנר, קדמי		
--	----------------	--	--

אחריות תאגידים

עבירות של מחשבה פלילית/רשלנות

סעיף 23(א)(1)

בעבירות של מחשבה

יש להטיל אחריות פלילית

(רק על מעשי עובדים)

עבירות של אחריות קפידה

סעיף 23(א)(2)

כדי שתאגיד ישא באחריות קפידה פלילית/רשלנות די בכך שיוכח כי אדם פעל במסגרת על התאגיד

(בכירים)

רק אם יש לראות, בנסיבות

ולאור תפקיד

בתאגיד, את

כמעשה/מחשבה/התנהגות של

התאגיד
סעיף 23 קובע כי תאגיד ישא באחריות פלילית הן כמעסיק של עובדים והן בשל האחריות המעשית של התאגיד על אורגניו.

תפקיד מסוים בתאגיד ואין זה משנה

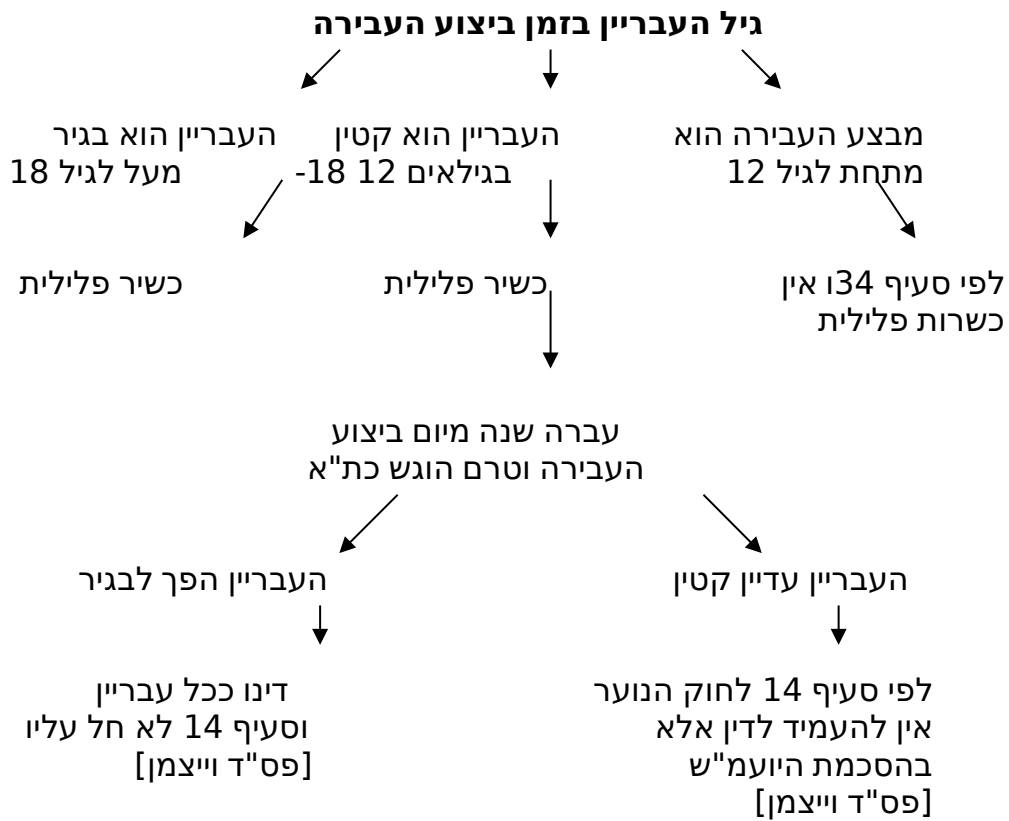
העניין

אם מדובר באורגן או בעובד רגיל בתאגיד.

האורגן וסמכותו

מעשיו/התנהגותו/מחשבתו

סעיף 34 הוא חזקה חלוטה הקובעת את 12 כגיל האחריות הפלילית.

פס"ד בארי : הנשיא שמגר פסק באמרת אגב כי הסכמת היועמ"ש דרושה רק לשם הגשת כתב אישום, ומרגע שזה מוגש, חלים סדרי הדין הרגילים.

כשרות הפלילית מבחינה שכלית ונפשית
מצבו הנפשי והשכלי של עבריין

האם סבל בעת

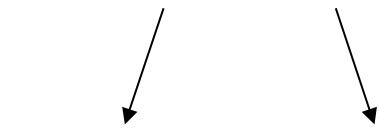
האם סבל בעת ביצוע

ביצוע

העבירה ממחלת נפש ?

העבירה מפגור שכלי ?

[3 תנאים : המבחן הכמותי;
 המבחן הכמותי; עיתוי השיבוש]

כן : האם הבין את

לא : אחריות

כן : האם הבין את

לא : אחריות

המהות הפיזית או

פלילית מלאה !

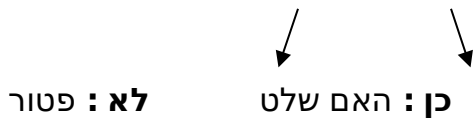
המהות הפיזית או

פלילית מלאה !

הערכית של

הערכית של המעשה ?

המעשה ?

לא : פטור

כן : האם שלט

לא : פטור מאחריות

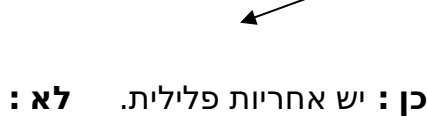
כן : האם שלט

מאחריות

במעשיו ?

פלילית לפי **סעיף 34n(1)**

פלילית לפי **סעיף 34n(1)**

כן : יש אחריות פלילית. **לא** :

לא : פטור מאחריות

כן : יש אחריות פלילית.

פטור מאחריות

יתכן עונש מופחת

פלילית לפי **סעיף 34n(2)**

יתכן עונש מופחת

פלילית לפי **סעיף 34n(2)**

[דחף-לאו-בר-כיבוש :

[דחף-לאו-בר-כיבוש :

אגרנט

אגרנט **בפ"ד מנדלברוט**

אגרנט **בפ"ד מנדלברוט**

+ פ"ד מיזאן]

+ פ"ד מיזאן]

בעבירת רצח : לפי

סעיף 300א

בעבירת רצח : לפי

סעיף 300א

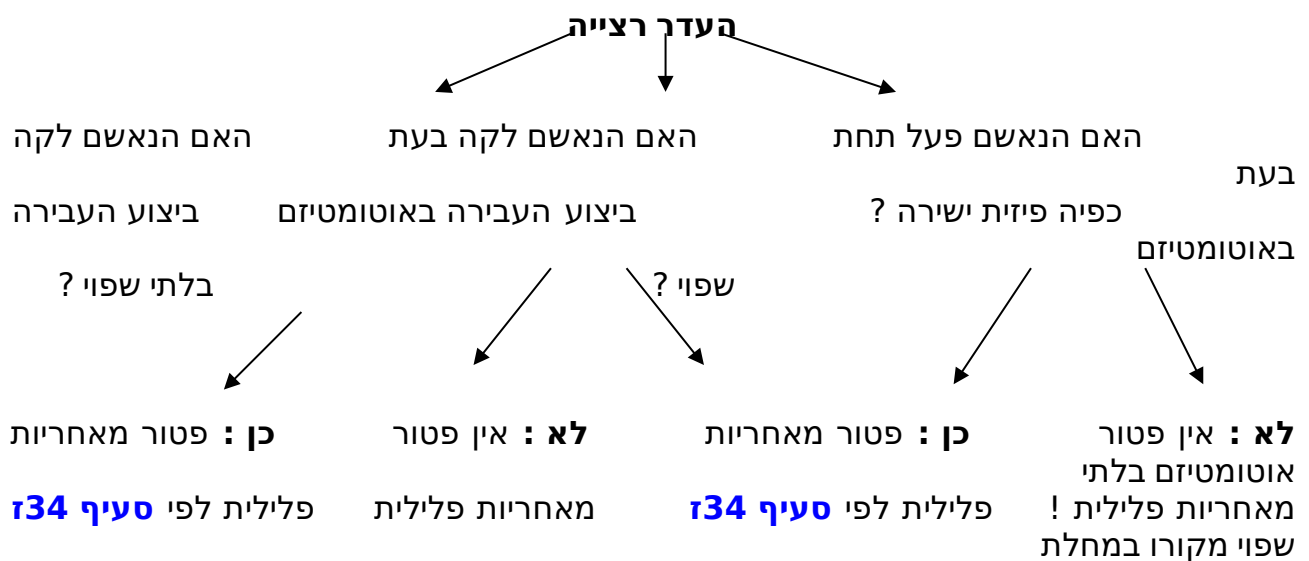
בעבירות בעלות עונש חובה : **לפי**

בעבירות בעלות עונש חובה : **לפי סעיף 35א**

סעיף 35א

עקרון השליטה [הרצייה]

סעיף 34ז קובע כי אין עבירה ללא התנהגות מרצון.

נפש ולכן הוא

מעוגן תחת **סעיף**

34ח [פס"ד]

חמיס

כפיה פיזית ישירה : חוסר הרצייה נובע מהפעלת כוח חיצוני עדיף. לא נכללים מצבים של איום.

אוטומטיזם שפוי : מקור חוסר השליטה הוא גורם פנימי.

פס"ד רופא : כאשר אדם מעמיד עצמו מרצונו במצב שבו הוא יהיה חסר שליטה, מייחסים להתרחשות המאוחרת, חסרת השליטה, את הרצייה הקודמת שהייתה קיימת לגבי ההעמדה באותו מצב. בפס"ד רופא דובר על נהג שנרדם, גרם לתאונת דרכים והואשם בהריגה. אמנם הנהג היה חסר רצייה בעת התאונה, אך הוא היה צריך לעצור ולא לקחת סיכון כאשר התחיל להרגיש כי הוא עומד להירדם.

תחולת החוק הפלילי מבחינת מקום ביצוע העבירה
עבירות פנים

האם העבירה בוצעה כולה בשטח מ"י ?

לא : האם העבירה

7(א)(1)

סעיף

מכוח

כן: האם "מקצת העבירה"

כן : תחולת החוק הישראלי

בוצעה

בחו"ל ?

בוצע בישראל ?

כן : תחולת החוק

[שהושלמה בחו"ל] מכוח

כן : תחולת החוק הישראלי על

שנעשה בחו"ל מכוח **סעיף 7(א)**

מה נכלל במסגרת "מקצת העבירה" :
הישראלי על העבירה כולה
עבירה שמקצת מיסודותיה נעשו
סעיף 7(א)(1)

בישראל. התנהגות שיצאה משלב ההכנה

המעשה

(2)

1. העבירה לא הושלמה;
2. בחו"ל בוצע מעשה הכנה/ניסיון/ניסיון לשידול/קשירת קשר
3. העבירה הייתה אמורה להיעשות בישראל

עבירות חוץ

מקצת העבירה לא בוצעה בישראל :

תחולת החוק הישראלי מותנית בקיומה של זיקה אקסטרא-טריטוריאלית

הסייגים להחלת החוק הישראלי	סוג הזיקה
	1. פרוטקטיבית – סעיף 13 עבירות נגד המדינה או העם היהודי
1. עונש מאסר שנה לפחות [ס' 14(א)] 2. פליליות כפולה [ס' 14(ב)(1)] 3. יבוא סייגים לאחריות [ס' 14(ב)(2)] 4. כללי כפל דין [ס' 14(ב)(3)] 5. מגבלת ענישה [ס' 14(ג)]	2. פרסונלית-פסיבית – סעיף 14 עבירות נגד אזרח/תושב ישראל
1. עבירה שהיא לפחות עוון [ס' 15(א)] 2. פליליות כפולה [ס' 15(ב)] 3. יבוא סייגים לאחריות [ס' 15(ב)] 4. כללי כפל דין [ס' 15(ב)] 5. מגבלת ענישה [ס' 15(ב)]	3. פרסונלית-אקטיבית – סעיף 15 עבירות בידי אזרח/תושב ישראל
1. התחייבות המדינה באמנה בינל' להעניש [ס' 16(א)] 2. יבוא סייגים לאחריות [ס' 16(ב)] 3. כללי כפל דין [ס' 16(ב)] 4. מגבלת ענישה [ס' 16(ב)]	4. בינלאומית – סעיף 16 עבירות נגד משפט העמים
1. תחולת הדין הזר [ס' 17(א)(1)] + ויתור המדינה המבקשת על החלתו [ס' 17(א)(3)] 2. מבצע העבירה נמצא בשטח ישראל + הינו תושב ישראל	5. שילוחית – סעיף 17 לפי בקשת מדינה זרה – התחייבות באמנה בינ' הדדית

המעשה הפלילי – טבלה מסכמת

מאסר על תנאי	טענת ענישה כפולה	טענת כבר הורשעתי/זוכיתי
סעיף 52 לחוק העונשין	סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי	סעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי
תנאי להפעלת העונש המותנה : ביצוע עבירה זהה נוספת	ע"פ ס' 186 ניתן להרשיע אך לא להעניש פעמיים בגין "אותו מעשה"	ע"פ ס' 5 אין להעמיד לדין פעמיים בגין "אותו מעשה"
שני כתבי אישום : בהליך הראשון מוטל עונש מותנה ובהליך נוסף מבקשים הפעלתו	ס' 186 עוסק בהעמדה לדין בכת"א אחד על מספר עבירות שנובעות ממעשה/מחדל אחד.	ס' 5 עוסק בהעמדה לדין שני כתבי אישום נפרדים בזה אחר זה על "אותו מעשה"
הלכת נכט/הלכת מסילתי יסוד עובדתי + יסוד נפשי	"מעשה" - יסוד עובדתי על שלושת מרכיביו - הלכת נכט	"מעשה" - יסוד עובדתי על שלושת מרכיביו - הלכת נכט
מבחן מהותי : הגדרת העבירה הראשונה מול התנהגות הנאשם ששימשה בסיס להאשמה	מבחן טכני	מבחן טכני
כלל ההיבלעות פועל בכיוון אחד : העבירה השניה צריכה לכלול את הראשונה	כלל ההיבלעות פועל לשני הצדדים	כלל ההיבלעות פועל לשני הצדדים

הסיבתיות

קשר סיבתי - רלוונטי רק לעבירות תוצאה

סיבתיות

"סיבה בלעדית אין"

האם אותו גורם בפועל [מחשבה [רשלנות] את

התוצאה ?

ניתוק קשר סיבתי

ע"י גורם זר מתערב

על המזיק לקבל את הניזוק כמות שהוא על למרות התערבותם של

גורמי הביניים [פס"ד אלגביש] ביותר

סיבתיות עובדתית

משפטית

מבחן הצפיות

מחדל

מעשה עובדתי צפה

פלילית] או בכוח

התרחשותה של האם אלמלא התנהגות הנאשם הייתה מתרחשת התוצאה ?

לא : לפנינו גורם "הגולגולת הדקה" עובדתי

עובדתי

כל חולשותיו ותכונותיו, אף הנדירות

[פס"ד רינגר]

סוגי גורמים

מצטברים

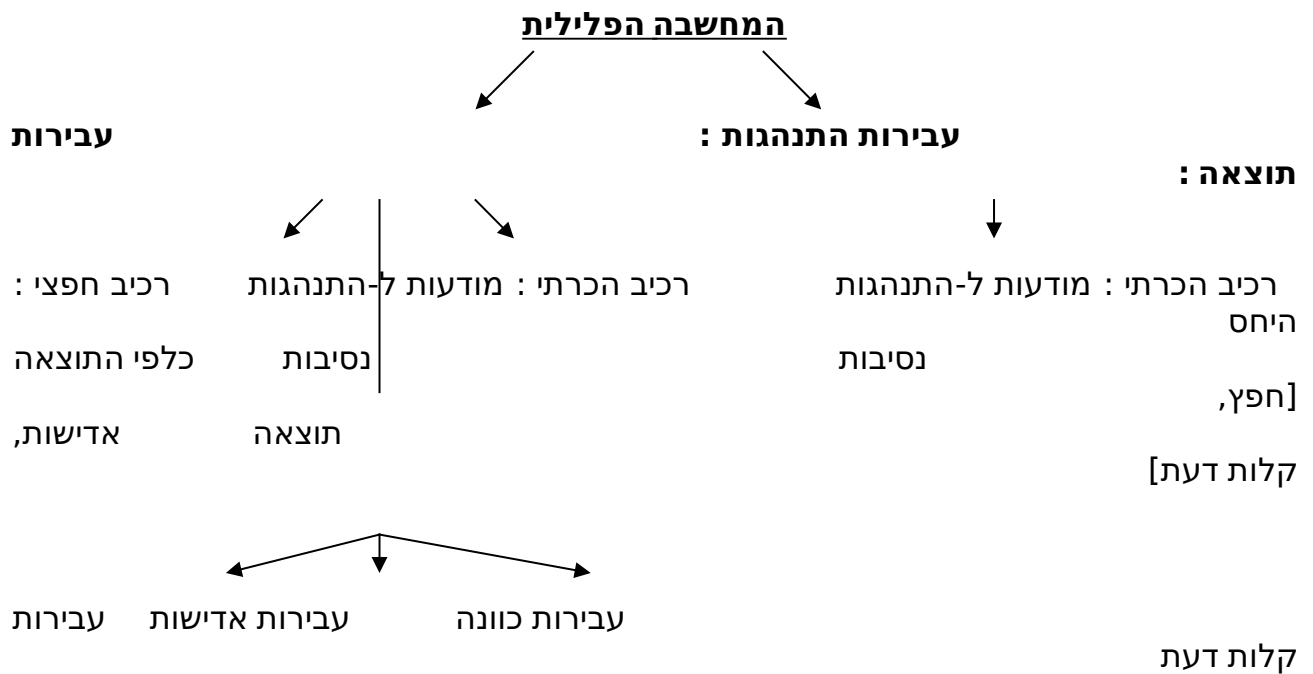
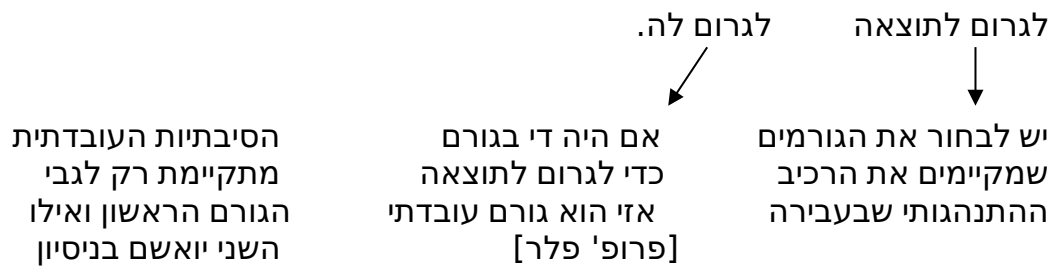
משלימים

חלופיים

רק אחד מהגורמים תרם בפועל לתוצאה והשאר נשארו היפותטיים

התוצאה התרחשה עקב מספר גורמים שכל אחד מהם בנפרד יכול היה

מספר גורמים כאשר לא די במעשהו של כל אחד מהם

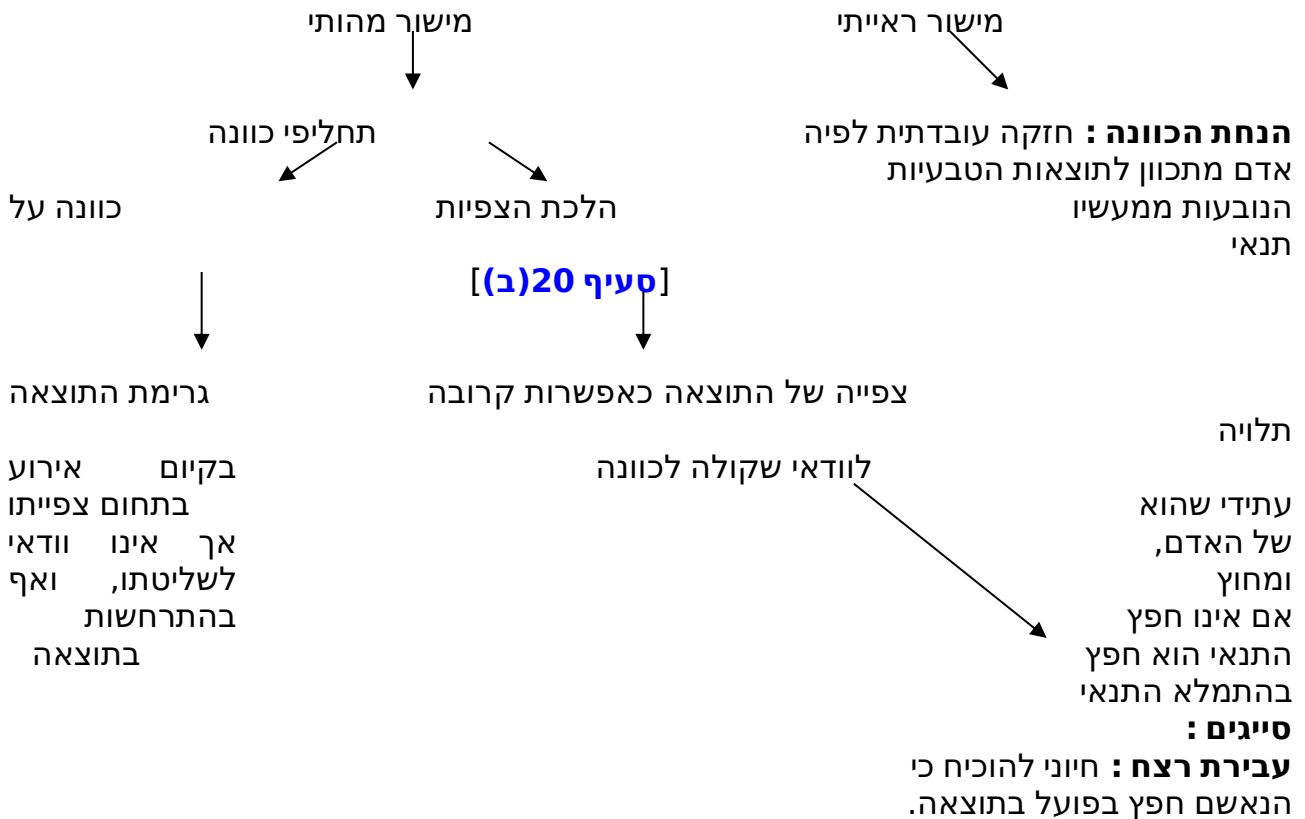

עבירות כוונה – מודעות האדם לכל רכיבי היסוד העובדתי + הרצון להגשים את ההתנהגות

עבירות אדישות – מודעות לרכיבי היסוד העובדתי + אדישות לאפשרות שמא תתרחש התוצאה האסורה

עבירות קלות דעת – מודעות לרכיבי היסוד העובדתי + אין חפץ במימוש העבירה

הכוונה = חזות + חפץ

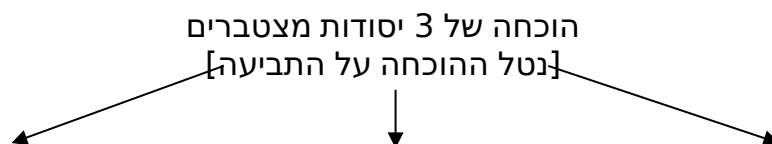
לפני התיקון: בעבירת פרסום לשון הרע להחיל את הלכת הצפיות **[פס"ד בורוכוב נ' יפת]**

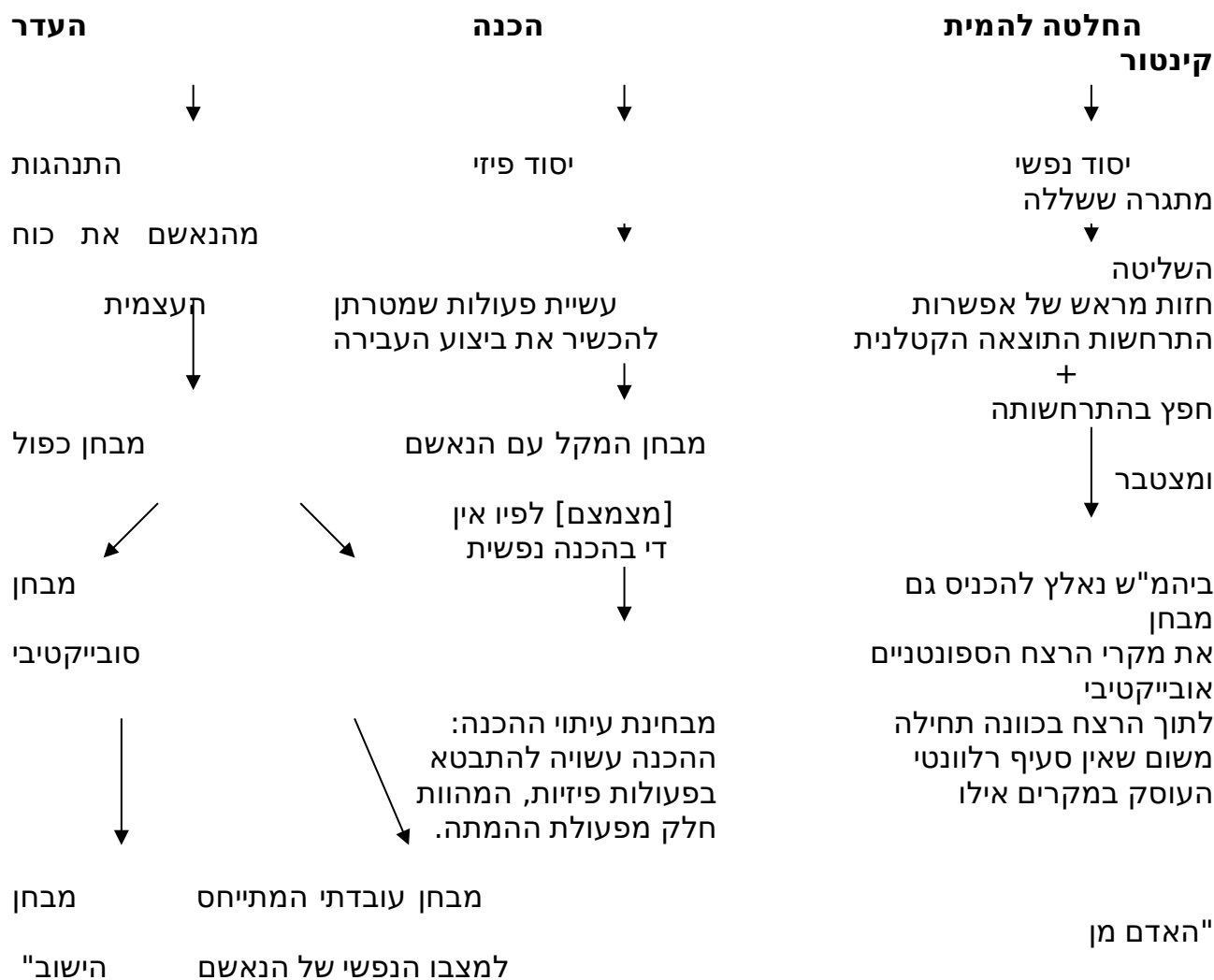
לאחר התיקון:

עבירות מטרה - הלכת הצפיות חלה בכפוף לשיקול דעתו של ביהמ"ש עבירות כוונה - **סעיף 20(ב)** קובע תחליף אוטומטי ואינו מותיר לביהמ"ש שיקול דעת האם להשתמש התחליף או לאו.

עצימת עיניים: מתייחסת לרכיב הנסיבתי או ההתנהגותי של היסוד העובדתי. דינה כדין מודעות בפועל לטיב ההתנהגות או לקיום הנסיבה. עצימת העיניים פותחה בפסיקה כתחליף לידיעה - גם אם אדם לא היה מודע לקיום הנסיבה, אבל הוא עצם את עיניו בפני קיומה, דינו כדין מי שהיה מודע לקיום הנסיבה. כיום עצימת עיניים שקולה לידיעה מכוח **סעיף 20(ג)(1)** כאשר הסייג, שנקבע **בפס"ד הר-שפי**, הוא שלצורך הרשעה **בסעיף 262** [אי מניעת פשע], לא ניתן להסתפק בתחליף של עצימת עיניים וצריך להוכיח מודעות.

כוונה תחילה ברצח [סעיף 301]

זהות המקנטור – הקנטור יכול לבוא מצד הקורבן או מצד אדם שלישי. אם המקנטור הוא קטין/חולה נפש והנאשם ידע זאת, לא תעמוד לו טענת הקנטור.

מהות מעשה הקנטור – הקנטור צריך להתבטא, מבחינה אובייקטיבית, בהתנהגות בלתי צודקת, פוגעת מבחינה פיזית ומוראלית, ואולי אף התנהגות בניגוד לדין. הפסיקה, **בפס"ד אזואלוס**, הכירה בניאוף, ובנסיבות המצביעות על ניאוף קודם לכן, כקנטור אובייקטיבי.

כניסה למצב בהתנהגות פסולה – אם המקנטור הכניס עצמו למצב שגרם בעקיפין/במישרין להתנהגות המקנטרת, לא תעמוד לו טענת הקנטור.

עיתוי הקנטור – הקנטור צריך להיות "בתכוף" למעשה ההמתה. [סעיף 301(א)]. חלוף הזמן מאז מעשה הקנטור מעיד על פעולה תוך שיקול וישוב הדעת ולא מתוך חוסר שליטה עצמית [פס"ד בנו]. השאלה האם הקנטור היה בסמוך למעשה ההמתה תלויה בנסיבות כל מקרה.

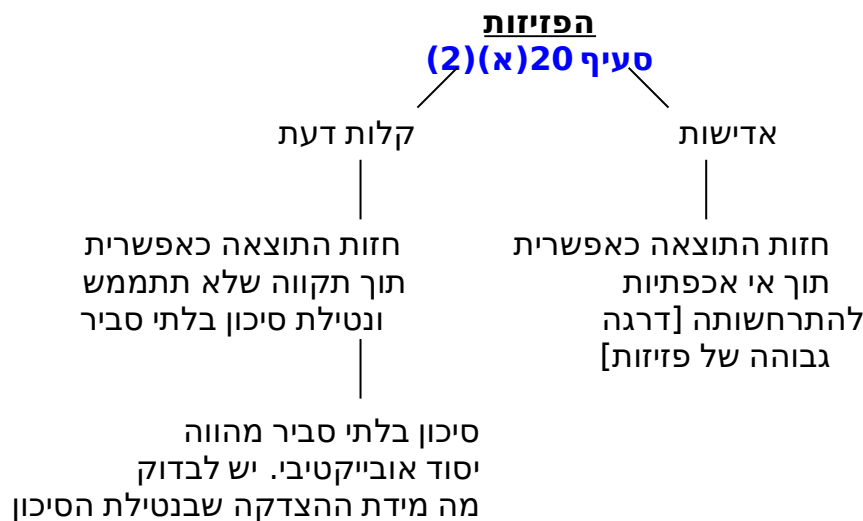
מידת ההתנרות – הקנטור צריך לגרום לכניסה למצב רגעי וחולף של אובדן טוטאלי של העשתונות, השליטה והכושר להעריך את המשמעות הערכית של המעשה.

סבירות התגובה – אופן התגובה חייב לעמוד ביחס סביר למידת הקנטור. יחס סביר – תלוי בנסיבות העניין.

קנטור מצטבר – הכוונה למשקל המצטבר של מספר מעשי התגרות. יש צורך כי החוליה המקשרת האחרונה

- I. תהווה כשלעצמה קנטור. ע"פ **פס"ד סימן טוב**, קנטור נמשך יכול להיחשב כקנטור בהתקיים :
II. סמוך לפעולתו האלימה התרחש קנטור נוסף בעל כוח ומעמד עצמאיים.

הקנטור כעילה להפחתת אחריות/עונש – התגרות שאינה עולה כדי קנטור [קנטור סובייקטיבי או קנטור נמשך] אינה יכולה להוות עילה לסטייה מעונש החובה הקבוע לעבירה, להוציא התעללות חמורה ומתמשכת בנאשם או בבן משפחתו, כשהנאשם נתון במצב של מצוקה נפשית חמורה. **[סעיף 300א(ג)]**

הפזיזות בעבירות ההמתה :

בעבירות של רצח בנסיבות מיוחדות [סעיפים 300א(1), (3) ו-(4)] היסוד הנפשי הנדרש הוא מסוג של פזיזות [על שתי צורותיה], בין משום שנאמר "במזיד" ואז לפי **סעיף 90א(1)** הכוונה, בעבירות תוצאה, היא לפזיזות, ובין משום שלא נאמר דבר ואז מכוח **סעיף 19** מספיקה פזיזות.

בעבירת ההריגה [סעיף 298] נאמר : "הגורם למותו של אדם במעשה או במחדל אסורים". מהו מחדל אסור ? בעבר היה קיים **סעיף 299** שלפיו מחדל אסור הוא : "מחדל העולה כדי התרשלות פושעת...בין שיש עמו כוונה לגרום למוות או לחבלת גוף ובין שאין עמו כוונה כזו."
בפס"ד דויטש נפסק כי היסוד הנפשי בעבירת הריגה, כאשר המוות נגרם כתוצאה ממחדל, מורכב **ממישור עובדתי** שבו יש צורך בהתרשלות רבתי **וממישור נפשי** הדורש פזיזות. לפי פס"ד דויטש אין צורך לצפות מוות אלא די בצפיית סכנה לגוף או לבריאות.

סעיף 299 בוטל, ומכיוון שאין זכר להתרשלות פושעת **בסעיף 298**, לא נדרשת כיום התרשלות במישור העובדתי. בנוגע למישור הנפשי, בהגדרת העבירה לא נאמר מהו היסוד הנפשי שנדרש ולכן מספיקה פזיזות.

השאלה שנותרה ללא מענה לאחר השינוי בחוק היא האם די בצפיית סכנה לבריאות [פס"ד דויטש] או שכיון נדרשת צפייה של תוצאת המוות?

פס"ד ויניציקי נפסק כי עבירת ההריגה היא כיתר העבירות התוצאתיות ולכן יש להוכיח כי האדם צפה את המוות ולא רק נזק גופני.

פס"ד מגדיש : השופט אנגלרד בחן את השאלה האם רשלנות מעלה על האדם הרשלן חזקה משפטית של פזיזות ופסק כי חזקת פזיזות עובדתית היא נגזרת של כוונה או מודעות המהווים חזקה כי אדם מתכוון לתוצאות האפשריות של מעשיו.

כיום **בסעיף 298** אין זכר להתרשלות פושעת כפי שהיה בעבר **בסעיף 299** ולכן לא נדרשת עוד התרשלות במישור העובדתי. הגדרת העבירה לא נאמר מהו היסוד הנפשי שנדרש ולכן מספיקה פזיזות.

מחשבה פלילית מועברת

העברת מחשבה פלילית שהתקיימה
ביחס לאובייקט המיועד לאובייקט
שנפגע בפועל [סעיף 20(ג)(2)]

התגברות על קשיים ביישום הכלל

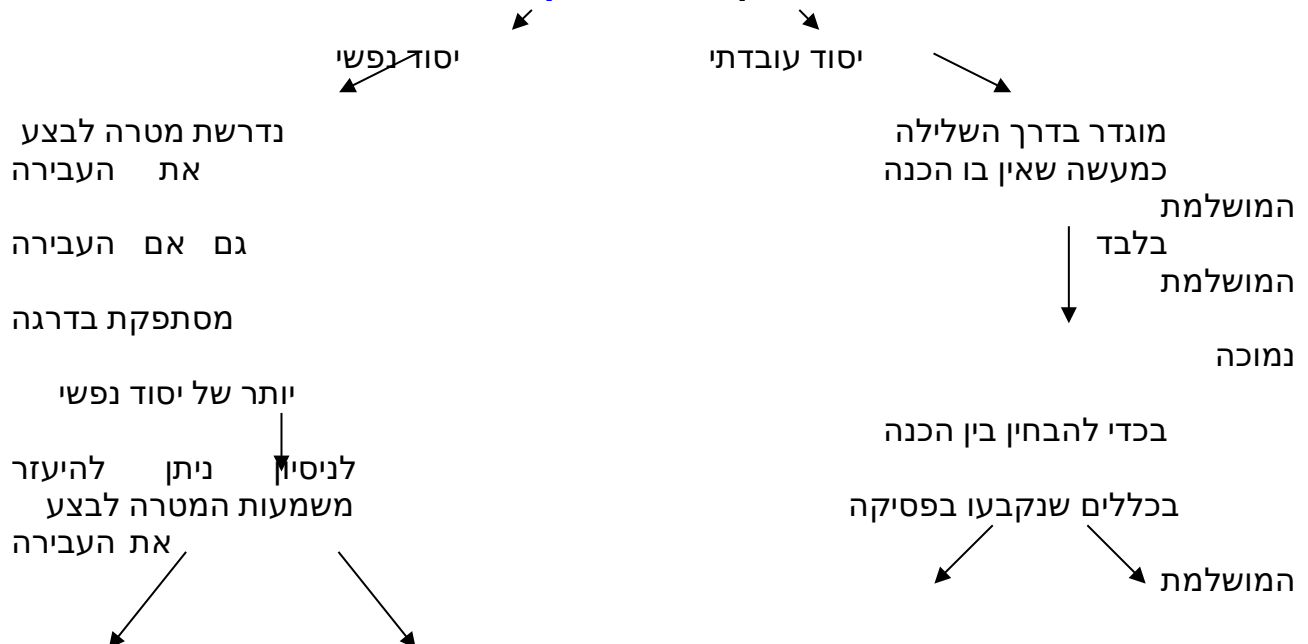
נדרשת זהות	כשהאובייקט המיועד הוא	המחשבה הפלילית מתייחסת איכותית
בין התוצאה	בעל תכונה מיוחדת אבל	לאובייקט בפועל בדיוק באותה המבוקשת
לבין התוצאה	האובייקט בפועל אינו בעל תכונה כזו, לא מתקיים היסוד העובדתי	צורה בה הייתה מתייחסת בפועל לאובייקט המקורי

היסוד הנפשי - סיכום

עבירת תוצאה	עבירת התנהגות
-------------	---------------

<p>התנהגות : מודעות לטיב ההתנהגות : 1. ידיעה מלאה 2. עצימת עיניים – חשד בדבר טיב ההתנהגות תוך הימנעות מלבררו [סעיף 20(ג)(1)]</p>	<p>התנהגות : מודעות לטיב ההתנהגות : 1. ידיעה מלאה 2. עצימת עיניים – חשד בדבר טיב ההתנהגות תוך הימנעות מלבררו [סעיף 20(ג)(1)]</p>	<p>מחשבה פלילית (אם לא רשום אחרת, אז נדרשת מחשבה פלילית).</p>
<p>נסיבות : מודעות לקיום הנסיבות : 1. ידיעה מלאה 2. עצימת עיניים – חשד בדבר קיומן של הנסיבות תוך הימנעות לבררו. [סעיף 20(ג)(1)] דיון בשאלה אם תתכן פזיזות ביחס לנסיבות</p>	<p>נסיבות : מודעות לקיום הנסיבות : 1. ידיעה מלאה 2. עצימת עיניים – חשד בדבר קיומן של הנסיבות תוך הימנעות מלבררו [סעיף 20(ג)(1)] דיון בשאלה האם תתכן פזיזות ביחס לנסיבות</p>	
<p>תוצאה : יחס כלפי התוצאה בדרגות שונות 1. כוונה תחילה – ס' 300(א)(2) + 301 2. כוונה – חזות התוצאה וחפץ בהתרחשותה [ס' 20(א)(1)] ידיעה בדרגה גבוהה של הסתברות כתחליף [ס' 20(ב)] 1. פזיזות מסוג אדישות – חזות התוצאה ואי אכפתיות לגבי התרחשותה [ס' 20(א)(2) (א)] 2. פזיזות מסוג קלות דעת – חזות התוצאה ותקווה שלא תתרחש [ס' 20(א)(2)(ב)] חזות התוצאה = מודעות לאפשרות הגרימה לתוצאה [סעיף 20(א)]</p>		
<p>אי מודעות לטיב ההתנהגות או לקיום הנסיבות או לאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה כשאדם מן הישוב יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע להן [סעיף 21]</p>	<p>אי מודעות לטיב ההתנהגות או לקיום נסיבות כשאדם מן היישוב יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע להן [סעיף 21]</p>	<p>רשלנות</p>

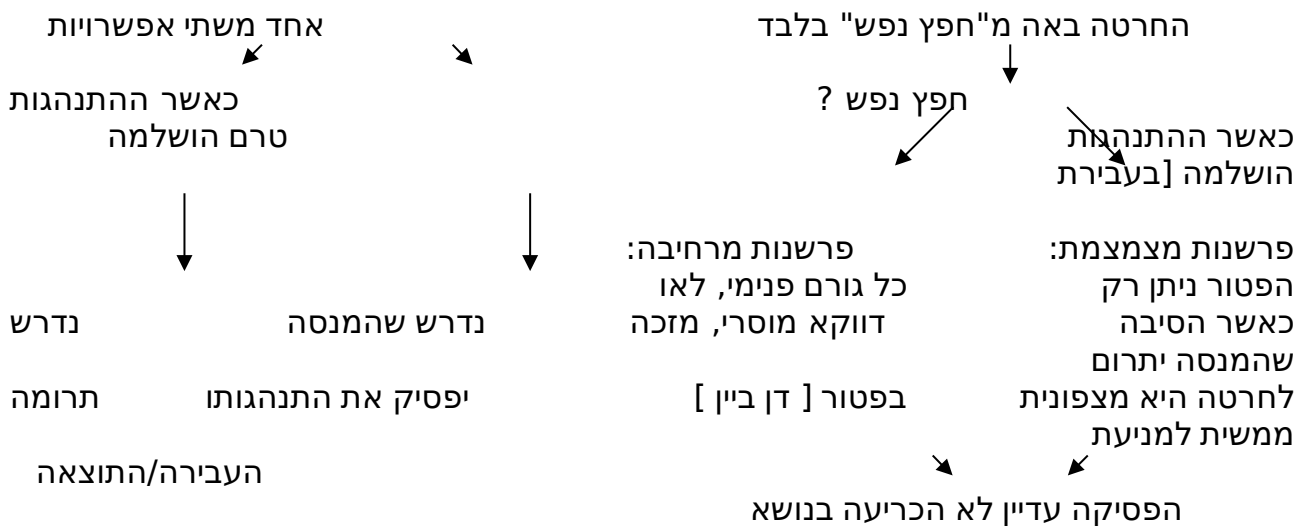
הניסיון הפלילי [סעיף 25]

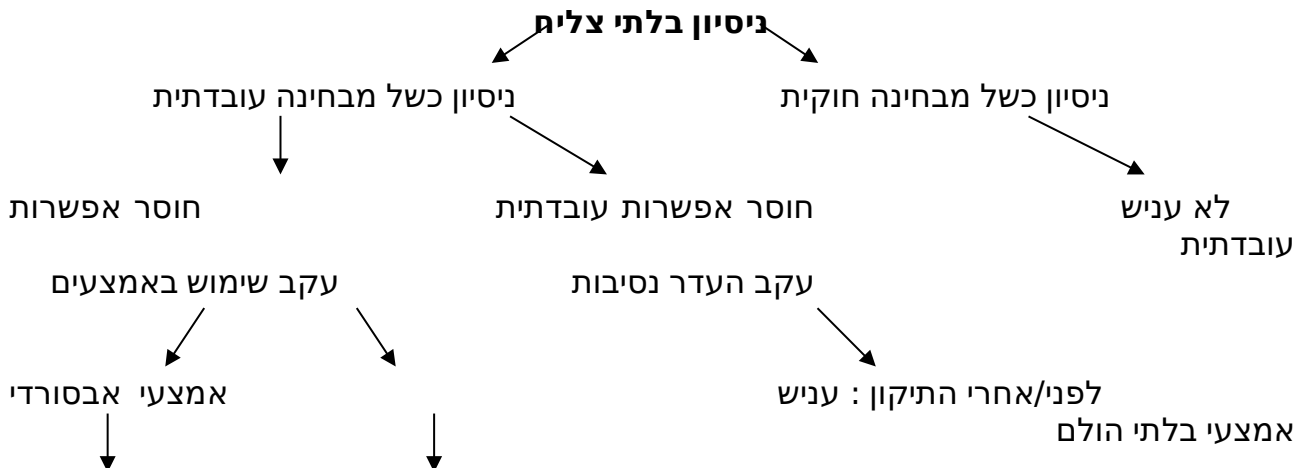
מבחן הקירבה :
 גם שלבים ראשוניים של הביצוע יכולים עבירת התנהגות להוות ניסיון, ובלבד שהם קרובים קירבה מספקת להשלמת להשלים המעשה הפלילי ההתנהגות המהווה **[פס"ד וויידנפלד]** עבירה

חרטה כפותרת מאחריות בניסיון סעיף 28

סייג לחרטה : הפטור ניתן רק בגין עבירת הניסיון, אבל אם במהלך הניסיון בוצעה עבירה ספציפית מושלמת, אדם ישא באחריות בגינה.

שותפים לדבר עבירה

מס' סעיף רלוונטי	מבצע בצוותא	מסייע	משדל
סעיף 29(ב)	מי שעשה מעשים לביצועה של עבירה, ואין הכרח שיבצע בעצמו חלק מרכיבי העבירה	סעיף 31	סעיף 30
הגדרה		התנהגות המסוגלת לתרום לביצוע העיקרי. אין חובה שהמבצע יזדקק לסייע. מספיק שהסיוע יכול היה לעזור למבצע העיקרי [פס"ד ירקוני וגור]	המשדל הוא אדם שהביא את המבצע לידי החלטה לבצע את העבירה העיקרית. יש צורך בקשר סיבתי בין השידול לבין ההחלטה.
עונש	עונש מלא	מחצית מהעונש המלא	עונש מלא
אחריות נגרת לעבירה שונה/נוספת	לפי סעיף 34א(א)(1) האחריות מקבילה לאחריותו של השותף, אא"כ מתקיים הסייג לפיו אם העבירה הנוספת/שונה בוצעה בכוונה, האחריות מוגבלת לעבירה עם יסוד נפשי של פזיזות	ישא באחריות, אם אדם מן היישוב היה יכול להיות מודע לאפשרות התרחשותה של העבירה השונה/נוספת. האחריות מוגבלת לעבירה מקבילה של רשלנות.	ישא באחריות, אם אדם מן היישוב היה יכול להיות מודע לאפשרות התרחשותה של העבירה השונה/נוספת. האחריות מוגבלת לעבירה מקבילה של רשלנות.
רשלנות	לא תתכן שותפות ברשלנות, או שותפות לעבירת רשלנות מכיוון שהשותפות דורשת מטרה משותפת וצפייה בפועל של אפשרות התרחשות התוצאה [פס"ד לוי]		אין שידול לעבירת רשלנות. במקרה שאדם גורם לאדם אחר לבצע עבירה של רשלנות מדובר בביצוע באמצעות אחר ולא בשידול
מחדל		ייתכן סיוע במחדל. בנוגע לצורך במקור חובה לפעול : לפי הפסיקה האחרונה [פס"ד פוליאקוב] מסתמן שלא צריך מקור חובה לפעול במקרה של סיוע במחדל.	בסעיף 30 אין אמירה השוללת אחריות בגין מחדל, ולכן נראה כי אין בגין שידול במחדל
עבירה המותנית בעושה מיוחד		המסייע ישא באחריות לעבירה המותנית בעושה מיוחד, אף אם תכונה זו אינה מתקיימת בו אלא רק במבצע העיקרי, אם מדובר בנתון המהווה תנאי להתגבשות העבירה.	סעיף 34ב מבחין בין נתון שהוא תנאי להתהוות העבירה [נפקות לגבי כל צד לעבירה גם אם אינו מתקיים בו] לבין נתון אישי [נפקות רק לגבי הצד שבו הוא מתקיים]
היסוד הנפשי הדרוש		בנוסף למודעות לטיב ההתנהגות ולנסיבות הרלוונטיות, נדרשת מטרה לסייע לעבריין העיקרי [פס"ד פלונית] . נדרשת ידיעה בדבר העבירה הספציפית או לפחות סוג העבירה שהעבריין העיקרי מתכוון לבצע	נקבע בפס"ד אסקין ע"י השופטת בייניש : 1. מודעות לטיב ההתנהגות המשדלת וכן מודעות לקיומו של אחר הזקוק להנעה מנטלית כדי לבצע את העבירה נשוא השידול. 2. השידול צריך להיות מלווה בשאיפה כי

העבירה, על כל יסודותיה, תבוצע ע"י המשודל.			
---	--	--	--